

HET PRIVÉLEVEN KUN JE NIET THUISLATEN

Tegen mijn kinderen zeg ik dat ze zich aan de wet moeten houden, omdat hun wetsovertredingen mijn reputatie kunnen aantasten. Gelukkig heb ik weinig reputatie, dus mijn kinderen hoeven niet op eieren te lopen.

Ik weet niet of de burgemeester van Amsterdam tegen haar zoon en haar wederhelft ook zoiets heeft gezegd. Als dat wel zo is, dan hebben zij zich er niet aan gehouden. Bij haar publieke optredens denk ik voorlopig steeds aan die commotie rondom haar zoon en haar wederhelft. Het leidt af.

Een wens van een volledig privéleven door een publiek persoon, is vergelijkbaar met een voetballer die niet moe wil worden. Halsema zegt letterlijk tegen de gemeenteraad van Amsterdam: "We dragen verantwoordelijkheid voor het welzijn van de stad, dat kan alleen als ons privéleven blijft waar het hoort: thuis." Halsema zegt dit omdat zij zich in haar werk gehinderd voelt door de aandacht voor haar zoon en haar gezin. De media had hier niet zo'n heisa over moeten maken zegt ze. En mogelijk zegt ze thuis dat de heren haar werk belemmerd hebben met hun gedrag. Halsema lijkt niet te beseffen dat het privéleven altijd een rol zal spelen bij de publieke persoon. Als mensen een bekende Nederlander of bestuurder aardig vinden, dan willen ze meer weten over zijn of haar privéleven. Is de publieke persoon ijdel dan zal hij hiervan ook genieten. Een publiek persoon kent ook vijanden die wel op een persrelletje uit zijn. Kortom, het is niet mogelijk het privéleven thuis te laten. Een partner of een kind moeten zich daarnaar plooiën. Zij geven hun privéleven op als zij met de publieke persoon willen samenleven.

ook te voorkomen dat ze een publiek persoon worden. En dan kunnen ze ook een beroep doen op hun privéleven. Bescherming van het privéleven moet consequent en vakkundig gebeuren.

Andersom kan het publieke leven van een familielid ook doorwerken in het werk van een gewone en niet bekende persoon. Zo had een vrouw die werkte op een notariskantoor de pech dat haar vader strafrechtelijk veroordeeld was. Hij was het daar niet mee eens en zocht de media op. De Telegraaf schreef over haar vader met naam en toenaam en zo werd hij een publieke persoon. De dochter meldde hierover begrijpelijk niets op het werk. Toen de werkgever in de krant las over het criminele leven van haar vader, werd zij ontboden en gevraagd waarom zij niets over de handel en wandel van haar vader had verteld. Voor de werkgever was dit relevant, omdat de dochter en de vader dezelfde bijzondere naam hadden. Het aanzien van het notariskantoor kon hierdoor worden beschadigd. Een lastige zaak, maar die wel leidde tot een ontslag. Het privéleven van vader werkte door in het werk van de dochter, ook al had die niets met het criminele activiteiten van vader te maken. Het punt hier was dat de dochter de werkgever hierover eerder had moeten informeren.

Wanneer Halsema na Amsterdam een nieuwe baan zoekt in het publieke domein dan wordt ook haar partner gescreend. Is hij dan veroordeeld voor verboden wapenbezit, dan kan dat een belemmering zijn voor de nieuwe functie van Halsema. Dat ze het privéleven graag thuis wilde laten, is begrijpelijk. Maar ze zal bij sollicitatie naar een nieuwe baan steeds moeten melden wat haar familieleden hebben uitgespookt. En anders heeft ze te dulden dat het gedrag van een partner haar bij andere banen gaat belemmeren omdat het de beeldvorming kan besmetten. Dus dat thuislaten is echt een illusie.

MARCUS DRAAISMA,
advocaat bij Palthe Oberman
Advocaten. Reageren?
draaisma@palthoberman.nl

Veel captains of industries weten vaak onopvallend te blijven, leven afgelegen en op basis van een veiligheidsplan en meewerkende en geïnstrueerde familieleden. Zo weten zij